

rspektiv

I bakgrunden reser sig Åreskutan. Foto: Pereric Öberg.

– Annars var det först i mitten på 1950-talet som flygfotograferingen fick ordentlig snurr.

Inga bröllopsbilder

Nyligen stod en helikopter uppe i Vilhelmina, som genomgått motorbyte, och väntade på Pereric. Han åkte dit upp för att sedan fotografera hela vägen ner. Svårast i hela processen, plåtningen till trots, är att få med sig alla kroppsdelar i den minimala sittbrunnen. Särskilt när man som Pereric är närmare två meter lång.

– Jag köper vingar för pengarna, nynnär han glatt från skrivbordet medan han plockar med beställningarna.

Ibland kan Pereric även få förfrågningar om att plåta bröllop. "Bara om jag får göra det från luften" kunde svaret då bli, eftersom det enbart handlar om flygbilder för hans del. Vilket också är företagets, med sina sju anställda, stora nisch.

– Vår verksamhet handlar enbart om flygbilder, säger han bestämt.

Enda nackdelen med jobbet som fotograf i en bullrande helikopter är att man lätt kan dra på sig tinitus. Vilket Pereric gjort. Så länge det är liv och rörelse dagtid går det bra. Men att försöka sova med en skramlande orkester i huvudet är inte så lätt.

För övrigt är Pereric född och uppvuxen i Enköping och hade i unga år planer på en karriär inom livsmedelshandeln. Men när han sålt tillräckligt många ärtburkar tappade han gnistan

Hundratals kartor. Pereric granskar en karta för att hitta rätt område för vidare sökning. Foto: Nalle Elfqvist.

Företagets hjärta. På Svenska Aero-Bilders sista trappsteg hittar man Tobbe Andersson. Han är den som fixar bilderna i det datoriserade "labbet" och som står för inramningen. Här en blek gårdsbild som kopierats på nytt och gjort kunden salig av lycka.

och började som säljare på Svenska Aero-Bilder AB istället, där han kunde vara ute två-tre veckor i stöten för att kränga gårdsbilder tagna från luften.

– Det är också den roligaste delen i det här jobbet, säger sociala Pereric, att träffa folk.

Dödsspiral

Något man begriper snabbt efter att ha fått möta hans generösa person. En annan kreativ del i jobbet är att i fågelperspektiv försöka upptäcka och avbilda alla roliga mönster som bildas på moder jord. Inte minst genom böndernas slit ute på åkrarna, som i grodperspektiv inte ser särskilt märkvärdiga ut. "Titta där" kan Pereric plötsligt ropa när han fått syn på en lustig formation, vilken piloten omöjligt kan upptäcka även om han pliktskyldigast styr dit.

– Det ingår i jobbet att ha ögonen med sig.

Ni kanske minns den där skräckfilmen med en helikopter inblandad? Men den var aldrig så läskig som när Pereric beordrar en "dödsspiral", vilket innebär att helikoptern lägger sig på sidan och går ner i en brant cirkelrörelse för att bildvinkeln ska bli den rätta. Då kan till och med Pereric bli skraj.

Med tiden tänker han ge ut en bok om dessa märkliga formationer. Annars är det stora slagnumret företagets imponerande bildalmanackor som utdelas till kunderna. Och redan finns 2009 års almanacka i tryckt skick i en upplaga av 25 000.

Effektiv bunker. Arkivchefen Leif Andersson har snabbt som ögat hittat rätt negativkartong. Företagets sju anställda är alla chefer, var och en över sin avdelning.

I ett ombyggt skyddsrum, kallad Bunkern, finns arkivet med alla bilder från 1955 och framåt. Med ett snillrikt system av närmare tusen detaljerade kartor över hela Sverige kan man snabbt läsa sig till var i de numrerade lådorna man hittar de aktuella bilderna. För Leif Andersson, arkivchefen, kan en sådan beställning gå under minuten. Ordning och reda är visdomsorden härnere.

Skulle man börja rota på måfå bland fem miljoner bilder, för att om möjligt hitta moster Gullans hus i Tanumshede, vore det mycket lättare att leta efter den berömda nålen i höstacken.

Vid en eventuell krigssituation har man 48 timmar på sig att få ut alla arkivskåp och återställa lokalerna till skyddsrum. Toatunnorna finns redan på plats i ett hörn.

I labbet och ramverkstan är det Tobbe Andersson som härskar. Priset på en inramad 30x40 tavla på duk är 5 900 kronor.

I minnet letade vi fram den mest otillgängliga stuga vi kunde komma på. När huset var till salu för fem år sedan syntes visserligen mäklarskyltarna, men för att hitta själva stugan var man tvungen att gå fram med en machete.

Den här skulle väl ändå ingen flygfotograf i världen kunna spåra upp! Jovisst, 1974 lyckades Svenska Aero-bilder hitta en lämplig fotovinkel från dryga 50 meters höjd. Det blev en förträfflig bild, där man kunde se de två stora gårdsträden som numera förvandlats till stubbar.

Nalle Elfqvist